

وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَدْعُو يَقُولُ:
“اللَّهُمَّ! إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقَاقِ وَالنِّقَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ.”

ALLAH'A SİĞİNMAK

Muhterem Müslümanlar!

Allah Teala insanoğlunu diğer varlıklardan farklı olarak akıl ve irade sahibi olarak yaratmıştır. İnsanın bu dünyada varoluş amacı ise Allah'a iman ve ahlaklı bir insan olma mücadelesidir. Ancak bu ulvi gayeyi gerçekleştirirken Şeytan ve her türlü kötülüğü emreden nefis en büyük düşmandır. İnsanın, Müslüman ve ahlaklı bir birey olma yolundaki en büyük düşmanına karşı kullanacağı yegâne donanımı akıl ve iradesi, sığınacağı tek merci ise Allah Teala'dır. Peygamber Efendimiz (sav) Mekke'de İslâm'a davet ederken müşriklerden gördüğü şiddetli baskı ve kötü muamele karşısında “*Af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.*”¹ emrine muhatap olunca, “*Ey Rabbim! Öfke durumunda ne yapayım?*” diye sormuş ve akabinde, “*Eğer şeytan seni kışkırtacak olursa, hemen Allah'a sığın! Çünkü O, işitendir, bilendir.*”² âyet-i kerîmesi nâzil olmuştur.

Her türlü kötülükten korunabilmek için Allah'ın yardım ve himayesini istemeye “istiaze” denir. İnsanoğlu için kendini kaybetmesinden, yolunu şaşırmasından, azgınlığa ve taşkınlığa sürüklenmesinden daha büyük bir tehlike yoktur. Bu tehlikelerden korunabilmemizin en güzel yolu Rabbimizin rahmet ve mağfiretine sığınmaktır.

Değerli Müminler

Rabbimize sığınmamız gereken en büyük düşmanımızın Şeytan olduğunu Yüce Kitabımız birçok kıssada anlatmaktadır. Hz. Âdem ile Havva kıssası bunlardan biridir. Hz. Adem ve Havva Annemiz cennette her türlü sıkıntıdan uzak bir şekilde yaşarken Şeytanın dediklerine uydular, onlara yasaklanan ağacın meyvesinden yediler ve cennetten kovuldular. Şeytan onları ikna etmek için bu ağacın meyvesinden yerseniz cennette ebedî olarak kalırsınız demişti. Ama dediğinin tam tersi oldu ve cennetten kovuldular. Şeytanın bu ezeli düşmanlığı devam etmekte ve insanın asıl yurdu olan cennete dönememesi için her türlü kötülüğü yapmaktadır. Şeytanın düşmanlığını Rabbimiz bize şöyle haber veriyor: “*Şüphesiz şeytan sizin için bir düşmandır. Öyle ise (siz de) onu düşman tanıyın. O, kendi taraftarlarını*

ancak alevli ateşe girecek kimselerden olmaya çağırır.”³

İblis, her türlü kötülüğün, kötü niyetin, taşkınlığın, çirkinliğin kaynağıdır.

Bir mümin her şeyden evvel imanını kaybetmekten, âhîret saadetini engelleyecek her türlü ahlaksızlıktan Allah'a sığınmalıdır. Peygamber efendimizin tavsiye ettiği gibi bozgunculuktan, münafıklıktan ve kötü ahlaktan, fayda vermeyen bilgidен, kalbin kötülüklerle kaymasından, nefsin doymamasından, cimrilikten ve kabir azabından, tembellikten, ihanetten, günahlardan, zulümden, insanlara karşı kaba ve cahilce davranmaktan Allah'a sığınmalıdır.⁴ Çünkü yaptığımız her türlü ahlaksızlık ve yanlış davranış bizleri Rabbimizden uzaklaştırır. Hem dünya hem de ahîret saadet ve mutluluğundan mahrum eder.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yüce Allah “Muavvizetân” olarak bilinen iki sûrede, inananların şeytandan, şeytanî telkinlerden ve davranışlardan kendisine sığınmalarını tavsiye etmektedir. Allah Resûlü, Felâk ve Nâs sûrelerini okuyarak Allah'a sığınmayı prensip edinmiş, yatmadan önce kendisi mutlaka okuduğu gibi, yakınlarına da tavsiye etmişti. Felâk ve Nâs surelerini okuyarak, her türlü şer ve kötülükten, karanlıklar içerisinde yolumuzu kaybetmekten Rabbimize sığınırız. Haset ve öfkenin, kin ve nefretin, batıl ve hurafenin, vesvesenin esiri olmaktan O'na iltica ederiz. Art niyetlilerin, kem gözlülerin, kalbi kararmış, vicdanı taşlaşmışların şerri karşısında O'ndan yardım isteriz.

Değerli Cemaat!

Bizlere düşen sadece darlıkta, zorlukta, çaresizlikte, hüznü ve kederli anlarımızda değil; varlıkta ve bollukta, neşe ve sevinçte, en güçlü anımızda da Allah'a sığınmaktır.

Hutbemi Felâk ve Nâs sûrelerinin mealini okuyarak bitirmek istiyorum.

“*De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!*”⁵

“*De ki: İnsanların kalplerine vesvese sokan, pusuya çekilen cin ve insan şeytanının şerrinden insanların Rabbine, insanların Melik'ine (sahibine, hâkimine) insanların İlâh'ına sığınırım!*”⁶

¹ A'râf, 7/199

² A'râf, 7/200

³ Fâtır, 35/6.

⁴ EbûDâvûd, Vitir, 32

⁵ Felâk, 113/1-5.

⁶ Nâs, 114/1-6.